

دوورگه‌ی کۆده‌کانی باران

دلشادی عومهرکاکی

بۆن/ئه‌لمانیا

پیشه‌کی

له‌ ریگه‌ی براده‌ریکی دلسۆزه‌وه کتیبیکه‌ی خۆله‌میشره‌نگ له‌ به‌رگدام خوینده‌وه. پاشان ره‌نگ و ناوه‌رۆکی کتیبه‌که‌تان بۆ باس ده‌که‌م، ئیستا به‌کورتی ته‌نها ده‌لیم؛ (ئه‌رخه‌وانی یان وه‌نه‌وشه‌یی له‌ ناوه‌رۆکا و تادوایی ..)

ئا، با بيمه‌وه سهر باسی براده‌ره دلسۆزه‌که؛ ئه‌و ته‌واو بووبوو به‌ژیر تام و چریسکه و بروسکه ئه‌فسوناوییه‌کانی چیرۆک و په‌خشانه‌کانی (باران)ه‌وه، باران کچه نووسه‌ری کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌که‌یه، به‌ناوی (نامه‌یه‌ک بۆ به‌هه‌شت)، له‌دوای دوو سی جار سه‌رکردنه سهر لاپه‌ره قه‌ده کراوه‌کانی (نامه‌یه‌ک بۆ به‌هه‌شت)، که‌م که‌م هیواش هیواش تیکه‌ل و ئاشنا به‌ نووسینه‌کانی ئه‌م خاتونه، (باران) ده‌بووم و قه‌ده‌ریک وازم لی ده‌هینا و سه‌رده‌میکی دی سه‌رم ده‌کرده‌وه سه‌ری، نه‌پینیه‌ک هه‌بوو، من نه‌مه‌دزانی بۆچی وه‌ک هه‌ندێ بابه‌تی دی ئه‌م ده‌قانه.

ئه‌م چیرۆک و په‌خشانه‌ی ئه‌م کچه خۆ به‌ده‌سته‌وه ناده‌ن، سه‌ره‌تالیکم بۆ به‌ده‌سته‌وه‌نایه‌ت لی بدویم و ریگه‌یه‌ک نادۆزمه‌وه پیاسه‌ی دلنایایی تیدا بکه‌م و پاشان به‌دوای خۆمدا خوینته‌ر به‌ کۆلان و شه‌قام و ژووره‌کانی (باران) دا بگه‌رینم. من ئیدی چه‌ند جاریک ئه‌وه‌کتیبه‌م له‌ملاولا و له‌ سه‌ر میز و له‌ پال کتیب و له‌ تاقی په‌نجه‌ره و زۆر شوینم پیکرد، وه‌ک بلێی، وه‌ک کتیبیک که‌ رۆحی تیدابیت وه‌ک گیانه‌وه‌ر و بونه‌وه‌ریک و گژوگیه‌کی زیندوو یان گولیک، وه‌ک مرۆیه‌ک ته‌ماشام ده‌کرد و له‌نیو شانی کتیبه‌کانی ترم نه‌نا، وامده‌زانی به‌مه‌ ئه‌و زینده‌وه‌ره روه‌داره هه‌ناسه‌کانی خه‌فه ده‌بی و ته‌نگه‌نه‌فه‌س ده‌بی، ئیتر هه‌میشه له‌به‌ر چاوم بوو تا جاریک فرسه‌تی لی ده‌هینم و پیکه‌وه ده‌ست به‌قسان ده‌که‌ین و کتومت وه‌ک من و کتیبیک نا، وه‌ک من و کتیبیکه‌ی رۆح تیا زیندوو پیکه‌وه ده‌دوین و ئیدی ئاوه‌ها هه‌میشه بۆ ئه‌وکاته بۆ ئه‌و فرسه‌ته‌ زیندوو ده‌گه‌رام

دوورگه‌ی کۆده‌کانی باران

دوورگه‌یه‌که له‌وێ خه‌یال هه‌زاران ئه‌وه‌نده‌ی تر به‌نیو باخه‌کانیدا ده‌گه‌ری. له‌وێ جه‌سته ته‌واو له‌ژیر خۆر دا روت ده‌بیته‌وه و کزه‌ بای شیندار و مووه‌کانی مرۆف راست و تیژ راده‌وه‌ستین و پیست تور و گرژ ده‌که‌نه‌وه. ئه‌و دوورگه‌یه لاپه‌ره و دیو و وشه‌ پر گوزارشته‌کانی (باران)ه‌، کۆلان و شه‌قامه‌ ته‌ر و ره‌نگینه‌کانی (باران)ه‌ که‌ شه‌و به‌ ره‌نگه‌ ره‌شه‌که‌ی و گه‌رای وردبوونه‌وه‌ی ره‌نگه‌کان، هه‌زاران تۆنی ره‌نگاله‌ تری له‌ هه‌ناو دا وه‌ک گه‌رای ماسی ره‌نگاله‌یی له‌ نیو ده‌ریادا رشتوو. ره‌نگه‌کانی ناوه‌وه‌ی کتیبه‌ خۆله‌میشیه‌که‌ی (باران)م به‌ ئه‌رخه‌وانی دارئه‌رخه‌وان له‌ به‌هاریکی زه‌رددا پیش گوله‌سپیه‌کان، وه‌ک گولی سیو، ئه‌ودره‌خته نه‌ گه‌لا و نه‌ به‌روبوومی هه‌یه، یه‌ک پارچه ده‌بیته‌ گول، گولی ئه‌رخه‌وان، دره‌ختیک له‌ گول. من بۆخۆم دارئه‌رخه‌وان به‌ گولیکه‌ گه‌وره دیته‌ پیش چاوم، له‌و بچوکتیش گوله‌ وردیله خه‌مگین و چاو پر له‌ عه‌شقه‌که‌ی وه‌نه‌وشه‌یه. من نازانم، ئه‌وی نازداری و نیانی وه‌نه‌وشه‌ی نه‌دیبی و گولی نه‌دواندبی هه‌رگیز نازانی بۆ گول جوانه، به‌ ته‌نها ئه‌وانه‌ی له‌ جوانیه‌کانی گول تیده‌گه‌ن و ده‌زانن، هه‌ر ئه‌وانیش ده‌زانن که‌ جوانه و بۆ جوانه. (باران) وه‌ک وتم ئاوه‌ها نووسیویه‌تی که‌ سه‌ره‌تالیک نادا به‌ده‌سته‌وه لی باس بکه‌یت و لی ی بنووسی. (باران) ئه‌و کچه نووسه‌ره نادیاره‌ی وه‌ک دوورگه ئه‌فسوناوی و سیه‌راوییه‌که‌ی خۆی به‌ده‌ر ده‌خا و وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ره‌نگی گوله‌کاندا ریگام هه‌لگرت،

بۆ چوونه ناو دوورگه ئه‌فسوناوییه‌که‌ی (باران). ته‌نها به‌م جووره ده‌توانم چه‌ند وینه‌یه‌کی خیرای ده‌نگه‌کانی (باران) بگرم و لی بدویم. کۆمه‌لی (کۆد) کۆمه‌لی (کلیل) کۆمه‌لی (پاسپۆرت) هه‌ن ده‌بی پیت بی و له‌ جه‌سته و رۆح و دل و سه‌ره‌تا له‌ هۆشتا ئه‌مانه هه‌مووی هه‌بن، ئه‌وسا هه‌ست به‌ بروسکه‌ی داهینان و ره‌نگ رشتنی ره‌نگه‌ دیمه‌ن و وشه‌ و سه‌روه‌ی شه‌وه‌ تار و تاریکه‌کانی گوزارشتی (باران) ده‌که‌ی، (باران) له‌ (تراویله‌کی باله‌کاندا) ده‌لی: (ئاخر ئه‌وکاتانه‌ی ده‌بینم له‌ ده‌ره‌وه‌ باران ده‌باری، منیش له‌ ناوه‌وه ده‌باریم به‌سه‌ر خۆمدا، به‌سه‌ر دلی خۆمدا که‌ هاویری هه‌میشه‌ییمه‌ و هه‌لگری نه‌پینیه‌کانم). له‌ جیهانیکی

قهتیس بووی وهستاو له بهستن و قهتماغهی بهستنی هه موو دیمه نه کان که زیاتر گوزارشت له جهنگی ناوه وهی دلی کچیک دهکات، ساتیک دهووبهر و جیهانه کهی بهرامبهری دهگورئ و دهخوینتیه وه، ساتیک خۆی به سهر جیهانه کهدا پهرت و بلاو دهکاته وه. ئه وه تا یاری به گوله کان دهکا و دهست به لق و چله کانینادا دههینئ و ئاویان ده دات، له گه ل چریکه و خویندنی بالنده کان بستئ قاچی له زهوی بهرز ده بیته وه. (باران) له ژیر گاریگهری جوگرافیای خۆیدا له گوزارندایه کاتی ته ماشای دهره وهی خۆی دهکات (پارچه ورد بووه کان، جیکای چۆلی گولدان، کۆمپیوته ریکی بیتین داگیرساو، دلۆپی تکاوی سارده وه بووی مۆمه کان)، (باران) له م جوگرافیایه دا تۆپوگرافیایه کی زیندوو بۆ رۆح و بۆ خوشنودیبه کانی پیش وهخت که له دلی دا چه که ره ی دابوو دروست دهکات.

دهکه ویته گۆرینی ژووره کهی هه موو شتیک دهگورئ (ههر ئه مرۆ شته کانی ئه م ژووره دهگورم و دواي ناخه م)، (میژی نووسینه کهش له وه به ره وه داده نئیم تا چاوم له په نجه ره که و دیمه نی دهره وه بی کاتی دهنووسم، ئاخه ئه و کاتانه ی ده بینم له دهره وه باران دهبارئ) وهک له پیشه وه به م په ره گرافه ی کۆتایی دهستم پیکرد جهنگه که لیزه دایه ((باران)) باران کۆده کۆدیکی چر و پر له نهینئ، باران کۆدی هه موو نهینیه کانی رۆح و دل و جهسته ی چیرۆکنووسه که ئه وهنده خۆی له باران هه لکیشاوه، خۆی ناوناوه (باران)، مه به ستم چیرۆکنووسه، ئه گه ره به هله دا نه چووبم باران ناویکی خوازاوی چیرۆکنووسه؟! با بگه رینه وه ته ماشای باران مه به ستم (باران بارینه) بکه ین له لای خاتو (باران)ی چیرۆکنووس چۆن له دهره وه و ناوه وهی داده بارئ له دهره وه ته ماشاکانی ته ر دهکات و خه یاله کانی چه تر هه لده دن له ناوه وه (باران) بارانی چیرۆکنووس بارانی کچ بارانی مرۆف ته ر ده بی وهک ئینسان ته ر ده بی،

باران به شه ر دئ له گه ل سروشتی دل ره ق دا هه موو ئه وانهی په لی راده کیشنه نیو شه ره وه، ته نانه ت ئاویته کهش، به ته نها کتوپرییه کان، ئه وانهی که باران خۆی بۆ ئاماده دهکات. ئه و کتوپریانه ی دلی دهخه نه کار ئه و دلهی که هاوړی بارانه دلی خۆی که دیره نجیتئ و به سه ریدا دهبارئ بۆ دلخۆش کردنی خۆی. ئینجا کۆده که له نیو ئه و کارته دا نییه که که چه که دهیخاته نیو مۆبایله که ی و ته ماشا دهکات په یامیکی زۆری بۆ ها تووه، کۆده که لیزه دایه؛ (دیمانته به خیر که چه کالاکه)، دیسان گه وره بوون و بالا کردنی کۆده که له دهسته واژه ی به ته نها (که چه کاله که)، ئه و له چیرۆکه کهدا دلئ (زرنگانه وه یک بوو دوور دوور له گویم دا، که سیکي له ناو یاده وه ریمدا خه به رکرده وه). ئیدی من به پال دیواره ته ره کانی شاری خه یاله که نی باراندا به شه قامه کانی ئه و شه وه دا له شه قه ی بال ئه دم و پیکه وه دهچینه دوورگه ی کۆده کانی باران. خوینته ر خۆی بروات چیرۆکی (تراویله که ی باله کان) بخوینتیه وه، من لیزه دا به چه ند کۆدیکتان ده سپیرم ده شی له دورگه که بیانسانسه وه بیانگر نه باوهش و خۆشه ویستی، که واته ته ماشاکه ن ئه مانه هه موو کۆدن، جگه له سه رتا پای چیرۆکه کان من تراویله که ی کۆده کانتان بۆ ده که مه وه نه وشه؛ (نوور له ژیر پیستمه وه دیته ده ری شه وق ده ده مه وه)، (پیده چی دایه خان بوونی کۆر په یه کی کوری به هه توانی برینه کان زانیبی و بوونی کچیکیشی به له دایکبوونی (تا) و (ژان)، ئه مه وه لاهه بۆ؛ (ئه گه ر کۆر په که مان کور بوو ناوی دهنیم بیژان، ئه گه ر کچیش بوو ناوی دهنین تاژان)، (ئه لئیی یه که م جارمه هاوشانی کوریک ری ده که م، نا پیشتر وهک ئیستا رووی نه داوه له گه لم، بتوانم به دم ریوه گویم له ته په ته پی دلی خۆم بی و له ئیواره یه کی ناوهختی وادا به توئی کراسیکی ته نکي ره شه وه، هه ست به به رزی په لی گه رمای جه ستم بکه م!). کۆدیکی نهینئ له هه موو کۆده کان که چیرۆکنووس چنیویه تی ئه م دوو په ره گرافه یه که یه که میان دیالۆگی کوره چاوه روانکراوه غه ربیه که یه؛ (تیم بروانه، قول سه رنجم بده و هه ست به راستی ئه و قسانه بکه که ده یلیم، ئه و دیره په رتانه م له بیر بکه که هه نووکه لیم هه لوه ری، من ها تووم ئه وه نده ت پیلیم که خۆشمویستیت و به خۆشه ویستیت ده سپیرم، ئاخه شتیک نییه له م جیهانه دا که ئه گه ری هه لوه شاننده وهی نه بیت، بمبووره!). په ره گرافی دووم دوو کۆدی لیک گری دراوی چر و به ته ون و پۆدارن، ته ماشا من دهیانه مه نیو که وانوه بۆ زیاتر سه رنج خسته سه ریان؛ (هه وا زۆر ساردی کردبوو، باوه شم کردبوو به خۆمدا)، (هه لده له رزیم و گازم له روومه تی خۆم ده گرت)، (قه مسه له که ی دا که ند تا کو من له به ری بکه م)، (قبوولم نه کرد). ئیستا بۆ زیاتر سه رنج راکیشان بۆ کۆده کان که وانیه کی دی به کار ده هینین (دهنگی ترپه ی پیلاره کانی به سه ر ترپه خیراکانی دلما زال بوو)، (هه ستم به غه ربیی ده کرد که ئه وم له ته نیشته خۆمه وه ده بینئ)، (هه ستم ده کرد هه رگیز بۆ ساتیکی که میش چیه من ئه و کورم نه ناسیوه!).

((نامه یه ک بۆ به هه شت)) کۆمه لیک وینه ی جوان و هه سته ناسک و شاعیرانه ده گریته خۆ، ویرایی ئه وهش گولبژیریکی به رچاو له رووناکبیری و ئاگاداری (باران) ده گه یه نی له ئه ده ب و رۆشنیرانی جیهانی. ئیدی من بهش به حالی خۆم به خۆشه ویستی نا، به عه شقیکی هه میشه بیتان ده سپیرم، پیرۆز بیت ده ست و په نجه کانی (باران).

